

23. — Гръцки пергаментенъ миней за декемврий отъ XII в., пазенъ въ сжщата библиотека, № 28. На стр. 50 преписвачътъ на минея, българинъ, прибавилъ на български:

† **Конъухъ за мѣтъ деспотинъ амниъ.**

24. — Сжща библиотека, № 14. Миней за августъ, XIV в., сръбски изводъ, на стр. 504 стои приписка (между 1346—1355 г.): **БѢЖЕНЫ МЛН ПРОМЫСЛОМЪ Х҃Е. ВСА ДОБРА НЗВОЛНѢШЕ. МЫЗДОВЪЗДАТЕЛЬ БОУДН, БЛГОВѢРНОМОУ ЦРЮ НШЕМОУ СТЕФАНОУ Н КРЮ НШМОУ ДРОШОУ. Н ТРОУДОУШОМЪ СЕ, НГОУМЕНЪ ХИЛАН' ДАРСКОМОУ ІЕРОМОНАХОУ ІОАНОУ .:** ~

25. — Бележка за заточение на охридчани въ 1467 г., намираща се въ прологъ на Хлудовата библиотека (А. Поповъ, Описание рукописей Хлудова. Москва 1872, стр. 382). На връщане отъ своя походъ въ Албания, Мохамедъ II, завоевателътъ на Цариградъ, като минавалъ презъ Охридъ въ 1467 год. и като узналъ за междоусобици и вражда между охридскитъ боляри и духовенството, закаралъ еднитъ и другитъ за Цариградъ. Да ли плѣнниците се върнали въ отечеството си, не се знае. Въ речения прологъ, на л. 69, за това е отбелязано: **въ лѣт 6975 (6975—1467). въ сѣ лѣт прѣсели црь Мѣмѣ охрѣжани. мѣа ѡхтоу вѣа в днѣ на стѣго Кѣпріана и Оустины.** Повече за това вж. Отчетъ Московскаго Публ. и Румянц. музеевъ за 1876—1878 г., стр. 20, гдето сж напечатани нѣкои подробности, извадени отъ единъ пренесенъ въ Москва охридски ръкописъ. Срв. още Gelzer, Der Patriarchat von Achrida. Leipzig 1902, стр. 21 сл. По това време били изселени насилствено и скопани въ Албания, въ гр. Конюхъ (Срв. А. Поповъ, Описание и пр., стр. 316).

26. — Архиепископъ Прохоръ шири славянска книжнина въ Охридъ. За славянскитъ надписи отъ времето на Прохора въ църквата Св. Богородица въ Охридъ се каза по-горе, стр. 39 сл. Прохоръ, който е билъ българинъ, заповѣдва да се пишатъ славянски книги. Така, въ 1542 г. той заповѣдва да се препишатъ или преведатъ съчиненията на Дионисия Ареопагитъ и на Йоана Дамаскинъ (Григоровичъ, Очеркъ путешествія, 2-о изд., стр. 156). Въ 1543 год. той